

DET STÅR IKKE I BIBELEN 6:

Spedbarn skal døpes

Taler: Niklas R. B. Slettevoll

Dato: 09.02.2020

Det brukes ulike argumenter for å begrunne dåp av spedbarn. De tre viktigste baserer seg på kirkelig tradisjon, at dåpen er den nye paktens tegn og noen bibeltekster.

TRADISJON

Dåp av spedbarn er en praksis som går langt tilbake i kirkens historie. En av de første gangene det nevnes spesifikt, er av Tertullian omkring år 200-206 e.Kr., men han var kritisk til denne praksisen. Litt senere skriver Origen også barnedåp og mener det var en lære som var overlevert fra apostlene. Vi vet imidlertid ikke hva han mente med det eller om det i det hele tatt fantes en slik overlevering.

Første gang dåp nevnes i en ikke-bibelsk kilde er i Didache (ca. år 100 e.Kr.), som helt klart snakker om troende dåp. Uansett er det ikke den kirkelige tradisjonen som bør ligge til grunn for kristen liv og lære, men Guds ord (Skriften alene!). Jesus advarte mot å stole på menneskelige tradisjoner (Mark 7,8).

DEN NYE PAKTENS TEGN

Det hevdes at dåpen er den nye paktens tegn, slik omskjærelsen var tegnet på den gamle pakt. Derfor skal også dåpen utføres på spedbarn, sies det. Det pekes på Kol 2,11-12 som et argument for dette, men Paulus skriver her at troen på Guds kraft var tilstede, og at det var troen som gjorde dåpen betydningsfull. Dette er en viktig forskjell mellom omskjærelsen og dåpen, fordi omskjærelsen ble utført uavhengig og forut for troen. Dåp er ikke et påbud for alle etterkommerne av kristne, slik omskjærelsen var påbudt for alle fysiske etterkommere av Abraham. I tillegg, hvorfor ble dette aldri brukt som et argument i debatten i den første kirken når det var snakk om at kristne også skulle bli omskjært? Et argument mot omskjærelsen var ikke at dåpen hadde tatt over omskjærelsens funksjon.

Denne parallellen har også noen andre svakheter. Skal bare gutter døpes, siden bare gutter ble omskjært? Tydeligvis ikke, siden kvinner døpes i NT. Dåpen er for alle de åndelige

ØYER PINSEMENIGHET TABERNAKLET

etterkommerne av Abraham, som er de troende (Rom 4,16-17; Gal 3,5-7). Må spedbarn døpes når de er åtte dager gamle? Skal udøpte barn støtes ut fra menighetsfelleskapet, slik de uomskjærte skulle støtes ut av Israel? Det oppstår raskt noen uløste interne konflikter i dette synet, som stammer fra at man drar parallellen mellom dåp og omskjærelsen lenger enn det Bibelen gir grunnlag for.

BIBELTEKSTER SOM BEVIS PÅ AT SPEDBARN SKAL DØPES

Tekstene det oftest pekes på i denne sammenhengen er tekster som sier at en hel familie, eller et helt hus ble døpt. Eksempler er Kornelius' hus i Apg 11,44-48, Lydia fra Tyatiras hus i Apg 16,14-15, den filippiske fangevokterens hus i Apg 16,30-34 og Stefanus' familie i 1 Kor 1,16 og 16,15. Ingen av disse tekstene nevner spesifikt spedbarn. Og i de fleste av tilfellene utfører «alle» i familien/huset handlinger som vi ikke vanligvis tillegger spedbarn, som å «komme sammen for å høre», tale i tunger, glede seg over å ha fått evangeliet og hengi seg til tjenesten for de hellige. Derfor er det mer sannsynlig å anta at spedbarn ikke var tilstede ved disse anledningene eller at de rett og slett ikke regnes med.

Det vises også til noen andre vers som egentlig ikke handler om dåp, men som brukes som en begrunnelse for dåp av barn. 1 Kor 7,13-14 leses som at det handler om at barn blir helliggjort eller rettferdiggjort ved sine foreldres tro, derfor skal barn døpes. Men det er ikke betydningen av å bli gjort «hellig» i denne sammenhengen, og man tror heller ikke at en mann blir frelst og skal døpes på bakgrunn av sin kones tro.

Et annet tilfelle er Apg 2,38-39, men her mener ikke Peter at spedbarn skal døpes. Han snakker om at løftet om frelse ved troen på Jesus gjelder for alle etterkommere av de som hørte på talen hans, og alle andre mennesker.

Luk 18,15-17 handler ikke om dåp, men om at Jesus velsigner barna. Heller enn å bruke dette som en begrunnelse for dåp, er det mer rimelig å tolke det i den forstand at barn tilhører Guds rike uavhengig av dåpen.

Bibelens mønster for dåp er dette: forkynnelse av ordet, tro og deretter dåp. Man finner ingen eksempler på at dåpen kommer forut for troen. Dåpen fungerer som en bekjennelse av troen på Gud. Barnedøpte og troende døpte kan ha felleskap som troende, men de som er barnedøpt oppfordrer vi til å døpe seg på bakgrunn av sin egen tro og bekjennelse, slik Bibelen fremstiller dåpen.

SPØRSMÅL TIL ETTERTANKE

- Hvis arvesynden skal brukes som et argument for barnedåp, hvilke implikasjoner vil dette ha for Jesu syndløshet?
- Hvis en som er barnedøpt døper seg som troende døpt, vil det være gjendåp?
- Hva har dine egne erfaringer med dåp vært?